

τοῦ νέου. Στὸ κεφάλαιο ἔχεται ἔνα μπόγο μὲ ρούχα κρατώντας τὰ μὲ τὸ ζερδί γέροι καὶ σὸν δεξῆ: βαστάει τὰ παπούτσια της, ποὺ τάχεις θγαλμένα γιὰ νὰ μὴ τὰ χαλάνε τὰ χαλίκια τοῦ δρόμου. Στὸν ὄμο της ἔχει περάσει ἔνα τράστο, ἀπὸ τὸ δποτὸ ξεπέχει ἡ ἀγκωνὴ ἐνὸς μεγάλου καρθελιοῦ μαύρου ψωμοῦ. Μιὰν ἔφραση ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ πόνου καὶ κουφασμοῦ ἔχει: ἔχει θεραπεύει στὸ μαύρο καὶ ζαφωμένο πρόσωπο τῆς καὶ ἀπὸ τὸ πονετικὰ μισκονιγμένο στόμα τῆς ξεφεύγει κάπου-κάπου κανένας βαθὺς ἀναστεναγμός. Καὶ προχωράνε μὲ ἔνα βητικ ρυθμικὸ κ' σὲ τρεῖς ἀμίλητοι γιὰ τὸ χιονέ, ποὺ ὁ ἥλιος βασιλεύοντας δὲ φωτίζει πιὰ παρὰ τὴν φηλή κορφὴ τοῦ καμπαναριοῦ.

Τὴν νύχτα ἀργὰ ποὺ τὸ φεγγάρι ἔχει ἀνέβει ψηλὰ χρωματίζοντας τὸ δρόμο ἀσπρὸ ἀνάμεσα στὴν κατάρμαρη ἔκταση, γυρίζοντας ἀπὸ τὸ χωρίδιον στὸ δρόμο τὸ χωροφύλακα καὶ τὴ γριά. Ὁ χωροφύλακας ἔχει κατέβει: ἀπὸ τάλογο κ' ἔχει περάσει τὸ γκέμι του στὸ γέρο. Πλαγίουν κουβεντιάζοντας μεγαλόφωνα. Τοῦ λέει: ἡ γριὰ πόνη πέρσυ είχανε θερμηγία. Ἀνήγερα τὴν πρωτομαργάρη ἔρριξε χαλάρει καὶ κατάστρεψε δῆλα τους τὰ γεννήματα, τὶς σταψίδες, τάμπελια κ' εἰχεις γεγάλη φτώχεια τὸ χωρίδιο. Ὁ Θεός τοξεύει τὸ χαιμῶνα πέρχασαν. Εἴτανε, βλέπεις, τῆς τύχης τους γέροντας στὸ πράκτονα καὶ ἀλλο ἱπουργεῖσι, φίλοις τοῦ δημάρχου, καὶ τὸ κατάτρεψε πολὺ τὸ χωρίδιον, ποὺ πάντα τοῦ στάθηκε ἐνάντιο. Ἐδγαλε ἐντάλματα γιὰ ἑλούς, γιὰ νὰ τοὺς βιάσῃ γιὰ γυρίσουν μὲ τὸ κόμμα του. Καὶ τοῦ μιλᾶς ἀκόμα γιὰ τὴ μεγάλη καταστροφὴ ποὺ τοὺς γίνεται, τώρα ἀπάνου στὴν ἐποχῇ τῆς δουλεϊάς.

Νά, τώρα καντεύουμε γιὰ φτάσουμε στὸ σπίτι μου. Ὁ χωροφύλακας, ποὺ περπατάει σκυρτός καὶ συλλογισμένος, τῆς ἀπαντάζει: κ' ἡ φυνή του βγαίνει μὲ ἔναν τόνο, σὰ νὰ σημπονάει στὰ λόγια τῆς γριάς καὶ σὰ γιὰ Ηέλιη γάπτικονή σὲ κάτι ἀπορίες, ποὺ ξυπνάνε μέσα του. Της λέει: πόλις ἔτσι είναι οι φτωχοί. Πρέπει νὰ κάνουν ὑπομονή μὲ τὴν τύχη, τους. Τι νὰ γένη; Μήπως κ' ἐκείνος, ποὺ ἔπιασε τὸ γιό της, φταίει; Ἐτού διατάζονται, ἔτοι κάνουν. Αὐτὰ ἔχει τὸ φτώχεια κ' ἡ ἀργατεία. Νά δουλεύουν καὶ νὰ παγαίνουν φυλακή. Ποιός ξέρει, στὸ χωρίδιο του ἀν κανένας ἄλλος δὲν παγαίνει: ἔτοι δεμένο τὸν πατέρα του, τὸν ἀδερφό του. Λίγο ποὺ δὲ θάνατος κ' ἐκείνος στρατιώτης μπαρεῖ νὰ τὸν πιάσῃ κανένας ἄλλος. Κι δῆλα αὐτὰ γιὰ νὰ τρώνε οἱ μεγάλοι.

Καὶ μιλάνε τώρα γιὰ τοὺς μεγάλους, χωρίς νὰ ξέρουν καλά-καλά γιὰ ποιούς, σὰ γιὰ κάποια ἀνώτερα ὄντα, σὰ γιὰ κίτιους τῆς φτώχειας τους καὶ τῆς καταστροφῆς τους, τιράννους τῆς ζωής τους, ποὺ κανονίζουν τὴν μοίρα τοὺς, ποὺ κάνοι τὴν μεταρρύνει νὰ τῆς ἀντισταθεῖνε καὶ γιὰ τοῦτο τοὺς ζηλεύοντας περσότερο παρὰ ποὺ τοὺς μετούνε.

Τώρα ἔχουμε φτάσει πιὰ στὸ σπίτι. Ἐγώ τοὺς ἀφίσα κ' ἐστάθηκα ἀκλασίωντας τους μὲ τὸ μάτι, καθὼς προχωράν πέρα τὰς σκοτάδις π' ἀπλώνεται μπροστά τους. σιγά-σιγά ζημιώποι κι ἀλογο, ἔκεινοι κουβεντιάζοντας, ἐνῷ ἔχεται ρυθμικὰ ἀνεβοκατεβάζει τὸ κεφάλαι του σὲ κάτια βῆμα. τὸν ἔνα σημεῖο πόλις τέλεια σύμμρων στὰ λόγια τους γιὰ τὴν κατάστασή τους καὶ γιὰ τὰ αἰτία τους, πού, δηπως κι αὐτὸ στὴ δικῇ του, εἰν' ζημιώποι νάντασταθοῦνε.

M. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000 ! ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

"Εκαστον γραμμάτιον ισχύον διὰ τὴν κληρονομίαν της Ιουνίου 1909 τιμάται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΑΗΡΩΣΩΣ :

ΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ	ἐκ δραχ.	100,000
1 Κέρδος	»	25,000
1 « έρδος	»	10,000
3 Κέρδος	»	3,000
5 Κέρδος	»	1,000
118 Κέρδος	»	100
337 Κέρδος	»	50

1000 ἐν ὅλῳ κέρδον ἀξίας δραχμῶν..... 225,000

Γραμμάτια πωλούνται. Βίσ τὰ δύομοια ταχεία καὶ λοιπάς δημοσίες ἀργά, εἰς τὰς Πραπέζιας, εἰς τοὺς επαγγέλματος καὶ στασιάρχες τῶν ποληροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μανοπολίων καὶ τὰ πρωτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχ. μίαν ἔκαστον γραμμάτιον. Ισχύον διὰ μίαν εἰς τῶν τριῶν τελευτῶν κατέρρεσεν.

Δια πάσου πληροφορίαν ἡ ζήτησης γραμμάτων ἀπευθύνεται εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ 'Εθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν 'Αρχαιοτήτων, μόπουργειῶν Οἰκονομικῶν εἰς 'Αθήνας.

'Ο διευθύνων τηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

Β.δίο. Κοράτια τους ἔχουν δημοσιευτεῖ πότε «Νεομά». Τὰ «Ιντεριάδια» δὲν ἔχουν ρυθμό τοῦ βιβλίου. «Ιλιάδα» δὲν ἔχουμε, μὲ ἐπίτιμους σὲ λίγο νὰ λαβούμε.

ΧΡΟΝΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

(Απὸ Πέμπτη σὲ Πέμπτη)

5 ἐκατομ. δραγμίας διανείπεται ἡ Κυβερνηση ἀπὸ τὶς διάφορες Τράπεζες (Έθνική, Ιανική, Αθηνῶν καὶ Αγαπατῆς) μὲ δ' οἷο γιὰ τοὺς πρόσωπους. — Καὶ ἡ 'Επιεροπή τῶν Ολυμπ. ἀγώνων διανείπεται ὡς 100 χιλ. ψρ. γρ. ἀπὸ τὴν Τράπεζα τῶν 'Αθηνῶν κ' ἔτοισι σιγουράρει τοὺς ἀγώνες γιὰ τὴν ἐρχόμενη ἀνοίξη. — Τὸ περασμένο Σείβατο οἱ ὑπάλληλοι (δέργοι, εἰσπράγτορες κλπ.) τὸν Τρίκη χτηρύζειν γενικὴ ἀπεργία, ποὺ βίσταξε ἵσμας τὰ πομποσήμερο, γιατὶ ἡ 'Επαρτία παραδέχεται δῆλο διὰ τῆς ζητήσεως οἱ ὑπάλληλοι της, δηλ. δέκα ώρες δουλειὰς τὸ μερονύζει, αὔξηση τοῦ μετοπού κτλ. — Στὴ Σύρα δὲσπαστος Ι. Βογιατζῆς ἔδειρε τόσο δημόρια ἔνα μαθητοῦ του ὡχτά γρονθών, ώστε τὸ φτωχὸ παιδί ἔρπεισε αἷμα κ' ἐπέστη τὸν περασμένη δευτέρη δῆλα τὰ γαρτιά τῶν Τσαπελῶν ξεπόσαται τηλετικά, ἔπειτε δηλ., πανικός» στὲ Χριματιστήρος. Εύτυχης μεσοδέδματα τὰ γαρτιά ἀρχιγνήναν πέλει νάγκαντας.

Ο ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Τὴν περασμένη Τετράδη πρωτοπαίχτηκε στὸ θεάτρο τῆς 'Ομονίας ἡ «Στέλλα Βιολάντη» μὲ μουσική τοῦ Μανώλη Καλομούρη. «Η μουσική ἀρέσει πολὺ καὶ καταχρεώνται πολεμικές σχῆμας ἐπιφέρεσαν καὶ τὸ Χρηστιστήριο μας κ' ἔτοι τὴν περασμένη δευτέρη δῆλα τὰ γαρτιά τῶν Τσαπελῶν ξεπόσασθαι τηλετικά, ἔπειτε δηλ., πανικός» στὲ Χριματιστήρος. Εύτυχης μεσοδέδματα τὰ γαρτιά τῶν Τσαπελῶν μας φίλους, ἀφίνοντας νὰ γράψουμε ἀργότερη τὴν γνώμη μας γι' αὐτό.

— Ο νέος κ. 'Αθ. Μήχας ἔγγαλε σὲ δημόρο βιβλίο τὰ «Απομνημονεύματα κορτεζ», τὰ «Διαβολοποιητικά», δράμα τετράπτραχο καὶ τὰ «Ιανουελλία», λύρικα ποιήματα. Σήμερα μονάχα τὸ ἀναγγέλνουμε τὸ κανονικό βιβλίο τοῦ ἀγαπητοῦ μας φίλου, ἀφίνοντας νὰ γράψουμε ἀργότερη τὴν γνώμη μας γι' αὐτό.

— Ο νέος κ. 'Αθ. Μήχας ἔγγαλε σὲ δημόρο βιβλίο τὰ «Απομνημονεύματα κορτεζ», τὰ «Διαβολοποιητικά», δράμα τετράπτραχο καὶ τὰ «Ιανουελλία», λύρικα ποιήματα. Σήμερα μονάχα τὸ ἀναγγέλνουμε τὸ κανονικό βιβλίο τοῦ ἀγαπητοῦ μας φίλου, ἀφίνοντας νὰ γράψουμε ἀργότερη τὴν γνώμη μας γι' αὐτό.

ΧΟΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

K. G. Σᾶς σημειώνουμε μερικές λέξεις ἐδῶ: Μαγνάδι εἶναι ἀρχαγωγήνας τέπλος, παραπόλις λεπτός, σκεδῶν ἀέρινος ἀπιθεων = ἀκούμποτ. 'Αλαυχτάω = γαυγίζων πελεθερεύεια = πρεπίτα. 'Αλαφοτίσκιατος εἶναι διζέπτων τῆς Γραφῆς (vouant). 'Ολες αὐτές εἶναι πολὺ κανένες λέξεις, ίσως γι' αὐτό καὶ δὲν τὶς σημειώνεις κι ὁ κ. 'Αγ. Θεο. στὸ εύνομο λειδιόριο του. — κ. Μ. Βαρ. στὸ Παρίσι. Λαδώνει τὴν συντροφή του 909. Σῶν στείλαμε τὰ τραγούδια τοῦ κ. Χαλομούρη. — κ. 'Αθ. Λασπόλ. στὴν 'Αλεξάνδρεια. Τὸ ψύλλο τὸ ζήτησες μοναχές σου μὲ γράμμα στὰ 1906 καὶ πλήρωσες καὶ τὴν συντροφή καίνης τὴν χρονίδας. Δὲν τατιοῖται λοιπὸν τώρα, καὶ μάλιστα στὸ ἀπάγγελμά σου, ναρνίσσαι νὰ πληρώσεις τὶς τρεῖς κατοπινές γρονθίες καὶ νὰ λές στὸν ἀνταποκριτή μας πώς τὸ φύλλο σου στέλνεται ταύτας τρεῖς γυρικές γάντες πολλούς. — κ. L. Ger. 'Ο Πολύδως ἔχει μεταφέρει καὶ τὴν «Οδύσσεια». 'Ο κ. Θεοτόκης ἔχει δημοσιεύει στὸ «Νουμά» τὸ πρώτα βιβλίον ἀπὸ τὸ «Γεωργικά» του Βιργίλιου. Στὸ «Νουμά» ακόμη εἶναι δημοσιεύμενό δὲ «Τίμωνα» του Λουκιανοῦ, δὲ «Κρίτωνα» του Ηλίανδρου καὶ μερικά ἄλλα. 'Ο κ. Πάλλης ἔχει ἀκόμη πεταστεῖσε τὸν Κύκλωπα κι ὁ κ. Χατζόπουλος ἔχει μεταφέρει τὸν Γράμματος τὸ «Φάσσαυτα», τὴν «Ιριγένειαν καὶ τὸ Χάσουπεμαν τὴν «Βουλιαγμένη Καμπάνα», ποὺ παιχτήκανε στὸ Βασιλικό θέατρο, μὲ ποὺ ἀκόμα δὲ βγήκανε σὲ δόδος Σταδίου 54.

Καταθέσεις εἰς πονσόν

Δέχεται ἔτι έντοκους καταθέσεις εἰς χρυσόν ἢ τοι